

[Wilhelm]

den overenskomst, som blev forsøgt presset ned over hovedet på lægerne, bl. a. med hensyn til arbejdstidstilrettelæggelsen og den slags ting.

Nu findes der jo allerede en tid i klinikken i den lægelige grunduddannelse, men det er få uger rundt omkring. Jeg er også enig med ministeren i, at hvis man fratog de medicinstuderende dette vagtarbejde, så ville det være højst påkrævet at sætte noget i stedet, der kompenserede for den uddannelsesforringelse. Det bliver afsindig vanskeligt, eftersom det, som jeg sagde, er 2-3 fulde arbejdsår, hver af de medicinstuderende i gennemsnit har, men det bliver yderligere vanskeligt, fordi de, hvad jeg tror er en meget stor fordel ved den nuværende måde, den kliniske uddannelse uformelt foregår på, fungerer i andre funktioner end lægefunktioner, så de får et andet kendskab til det sygehus, de skal fungere som en del af, når de er færdige, end de ville få, hvis man bare lagde det ind som en klinisk uddannelse i selve lægeuddannelsen.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Nu skal vi nok ikke gå videre i den interne diskussion om noget, der ikke er emnet i dette spørgsmål, men jeg vil gerne sige til hr. Wilhelm, at de fortolkninger og andet, der skete i forbindelse med den praktiske indførelse af overenskomsten mellem sygehusejerne og Foreningen af Yngre Læger, holdt sig inden for overenskomstens rammer. Derfor vil jeg alligevel vove den påstand, at den udtalelse, jeg kom med i sin tid, har vist sig at være rigtig. Det lod sig gøre inden for overenskomstens rammer at sikre, at også de uddannelsesmæssige krav kunne opfyldes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 303

10) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Gammelgaard (KF):

»Agter ministeren at forhøje grænserne for indskud på henholdsvis selvpensionerings- og børneopsparingskonti?«

Skriftlig begrundelse

På en børneopsparingskonto kan der årligt højst indskydes 24.000 kr., og beløbet for en selvpensioneringskonto er 40.000 kr.

Disse grænser har været virkende fra 1965, men siden da har pris- og lønudviklingen nødvendiggjort en regulering opad. De to opsparingsformer er i høj grad samfundsgavnlig, idet befolkningen sparer op til alderdom og til f. eks. unges uddannelse. På det skattemæssige område straffes sparerne imidlertid, idet pengene kommer til beskattning flere gange: beløbene har indflydelse på socialindkomsten, de beskattes ved udbetaling, og de giver nedsatte pensionsydelse.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesoft):

Som det rigtigt er anført af hr. Gammelgaard, stammer de nugældende maksimumsgrænser på henholdsvis 24.000 kr. og 40.000 kr. for børneopsparing og selvpensionering fra 1965. I begrundelsen for sit spørgsmål henviser hr. Gammelgaard til, at den stedfundne løn- og prisudvikling siden 1965 har nødvendiggjort en forhøjelse af disse beløbsgrænser. Hr. Gammelgaard påstår samtidig, at sparerne straffes skattemæssigt, og henviser til, at beløbene beskattes ved udbetaling, at beløbene har indflydelse på socialindkomsten, og at dette medfører nedsatte pensionsydelse.

Det beror på en misforsåelse af reglerne fra hr. Gammelgaards side, for det er således, at hverken børneopsparings- eller selvpensioneringsbeløb beskattes ved udbetalingen. Rentetilskrivningen på de konti, der er tale om, og de indestående beløb medregnes hverken til den skattepligtige indkomst eller til den skattepligtige formue. Beløbene har derfor heller ikke indflydelse på socialindkomsten, og disse konti medregnes heller ikke ved beregningen af pensioner og andre sociale ydelser. Derimod er det klart, at når beløbene er udbetalt, så skal de medregnes i formuen, men det er jo ikke anderledes, end hvad der gælder for skatteyderens øvrige formue.

Selv om man kan sige, at beløbsgrænserne er blevet strammere på grund af inflationen, så har det nuværende høje renteniveau til gengæld medført, at rentetilskrivningen til disse ordninger i de senere år er steget langt kraftigere, end man tidligere måtte forudsæ, og rentetilskrivningen er som sagt skattefri.